

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om leje og lov om boligforhold.
(Loft over huslejestigninger som følge af udviklingen i nettoprisindekset)

§ 1

I lov om leje, jf. lov nr. 341 af 22. marts 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 indsættes efter nr. 3 som et nyt nummer:

»4) § 53 a om lejeforhøjelse som følge af stigninger i de rimelige og nødvendige udgifter knyttet til ejendommen, når ejendommen er omfattet af § 6, stk. 1.«

2. *Underoverskriften* efter § 52 affattes således:

»Fravigelighed og regulering af leje efter nettoprisindekset«

3. I § 53 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Regulering af lejen efter udviklingen i nettoprisindekset for 2022 og 2023 kan ikke overstige 4 pct., jf. dog § 53 a, stk. 1.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

4. Efter § 53 indsættes i *kapitel 4*:

»§ 53 a. Er der for det kalenderår, som udviklingen i nettoprisindekset aflæses i ved regulering af lejen, jf. § 53, stk. 2, sket stigninger i de rimelige og nødvendige udgifter knyttet til ejendommen, som ikke kan dækkes af den lejeforhøjelse, som kan beregnes efter § 53, stk. 2 og 3, kan udlejeren ved meddelelse, ud over regulering efter § 53, stk. 2 og 3, kræve lejen reguleret med et beløb, som svarer til differencen mellem stigningen i udgifterne knyttet til ejendommen i kalenderåret, og det beløb, som kan beregnes efter § 53, stk. 2 og 3. Den lejeforhøjelse, som kan kræves efter 1. pkt., kan ikke sammen med den begrænsede regulering efter § 53, stk. 3 overstige den lejeforhøjelse, som ville kunne kræves ved regulering af lejen efter udviklingen i Danmarks statistiks nettoprisindeks for den måned, som der er aftalt regulering efter, jf. § 53, stk. 2. Regulering af lejen efter 1. pkt. kan tidligst få virkning sammen med reguleringen efter § 53, stk. 2.

UDKAST

Stk. 2. Krav om lejeforhøjelse efter stk. 1 skal fremsættes skriftligt og indeholde oplysning om grunden til lejeforhøjelsen, en beregning af grundlaget for lejeforhøjelsen og dokumentation for stigningen i de rimelige og nødvendige udgifter knyttet til ejendommen. Kravet skal endvidere indeholde oplysning om lejerens adgang til at gøre indsigelse, jf. stk. 3. Indeholder kravet ikke disse oplysninger, er det ugyldigt.

Stk. 3. Vil lederen ikke godkende kravet om lejeforhøjelse, jf. stk. 1, skal lederen fremsætte skriftlig indsigelse senest 6 uger efter, at kravet er kommet frem til lederen. I ejendomme med beboerrepræsentation kan beboerrepræsentanterne på vegne af samtlige lejere i ejendomme gøre indsigelse mod kravet om lejeforhøjelse. Udlejeren skal da indbringe sagen for huslejenævnet i Aarhus Kommune senest 6 uger efter lejerfristens udløb, hvis udlejeren ønsker at fastholde kravet om lejeforhøjelse. Indbringer udlejer sag for huslejenævnet, skal udlejer samtidig med indbringelsen fremsende de oplysninger, som er nævnt i stk. 2, 1. pkt. Indeholder indbringelsen ikke disse oplysninger, anses sagen ikke for indbragt for huslejenævnet.

Stk. 4. Er der indbragt en sag om lejeforhøjelse for huslejenævnet, jf. stk. 6, kan udlejeren, alene kræve en lejeforhøjelse i henhold til § 53, stk. 3, indtil huslejenavnets afgørelse er meddelt parterne.

Stk. 5. Når endelig huslejenavnets afgørelse foreligger, reguleres lejen i overensstemmelse hermed med virkning fra det tidspunkt, hvor lejeforhøjelsen ville have haft virkning, hvis lederen ikke havde gjort indsigelse.«

Stk. 6. Indenrigs- og boligministeren fastsætter nærmere regler om opgørelse af stigningen i udgifterne som knytter sig til ejendommen, jf. stk. 1.«

5. I § 54 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»*Stk. 4.* Ved regulering af lejen efter stk. 3 finder § 53, stk. 3, tilsvarende anvendelse.«

Stk. 5. For lejemål med en aftalt regulering i henhold til stk. 3, finder § 53 a tilsvarende anvendelse.

§ 2

I lov om boligforhold, jf. lov nr. 342 af 22. marts 2022, som ændret ved lov nr. 889 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

Efter § 86 indsættes:

»§ **86 a.** Huslejenævnet skal uanset § 86, stk. 1, træffe afgørelse i sager om lejeforhøjelse på baggrund af stigninger i udgifterne knyttet til ejendommen, jf. lejelovens § 53 a, stk. 3, senest 3 måneder efter, at sagen er indbragt for nævnet af udlejeren.

UDKAST

Stk. 2. Har huslejenævnet ikke truffet afgørelse inden udløbet af fristen, jf. stk. 1, finder § 88, stk. 6, tilsvarende anvendelse.«

§ 3

»*Stk. 1.* Loven træder i kraft den 30. september 2022.

Stk. 2. § 1, nr. 1 og 3-5, har virkning på lejereguleringer, som er meddelt inden lovens ikrafttræden, fra det tidligste tidspunkt, hvor lejeaftalen efter lovens ikrafttræden kunne være bragt til ophør ved lejers opsigelse.

Stk. 3. § 9, nr. 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, § 53 a i lejeloven, som affattet ved dennes lovs § 1, nr. 4, § 54, stk. 5, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5, og § 86 a i lov om boligforhold, som affattet ved dennes lovs § 2, ophæves d. 1. januar 2025.«

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning og baggrund
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Begrænsning i regulering af husleje efter nettoprisindeks
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Indenrigs- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Forholdet til grundloven
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning og baggrund

Nærværende lovforslag udmønter den del af den boligpolitiske aftale om ”Initiativer til modvirkning af store lejestigninger”, som den 26. august 2022 blev indgået mellem regeringen (Socialdemokratiet), Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre og Enhedslisten, som med et huslejeloft skal begrænse huslejestigningerne som følge af en regulering af lejen efter udviklingen i Danmarks Statistiks nettoprisindeks for 2022 og 2023.

Efter lejeloven kan det aftales, at lejeforhøjelse kan kræves på grundlag af aftale om regulering af huslejen én gang om året efter nettoprisindeks.

Det anslås, at en sådan aftale er indgået for ca. 160.000 private lejeboliger. Det er typisk i lejeaftaler om gennemgribende moderniserede lejemål og om nyopførte og nyindrettede boliger, at huslejen årligt reguleres efter nettoprisindeks.

Nettoprisindekset som reguleringsfaktor blev indført, idet der var en forventning om, at det er retvisende i forhold til udlejerens driftsomkostninger. Gennem 2022 har der imidlertid kunnet konstateres meget store stigninger i nettoprisindekset set i forhold til indekset for 2021. Fx var der en stigning i nettoprisindekset på 8,8 pct. fra juli 2021 til juli 2022. Stigningen skal ses i lyset af en gennemsnitlig årlig stigning på 1 pct. over de seneste 10 år. Aftalepartierne er enige om at indføre et loft over de huslejestigninger, som stigningerne i nettoprisindekset kan medføre for dermed at undgå, at lejere ikke længere har råd til at betale huslejen.

Aftalen indeholder følgende initiativer:

- I en 2-årig periode kan huslejer, hvor det i lejeaftalen er fastsat, at lejeforhøjelse kan kræves én gang om året som følge af stigninger i nettoprisindekset, maksimalt stige med 4 pct. årligt som følge af nettoprisregulering.
- Der indføres en undtagelsesbestemmelse, som giver udlejer mulighed for at hæve huslejen med mere end 4 pct., hvis udlejeren kan dokumentere, at lejen inklusive lejestigningen på 4 pct. ikke kan dække en stigning i de rimelige og nødvendige udgifter knyttet til ejendommen sammenlignet med året før. Huslejen vil dog aldrig kunne overstige nettoprisindekset.
- Unighed mellem lejer og udlejer om en lejestigning, som overstiger 4 pct. kan indbringes for huslejenævnet. Der vil blive afsat op til 2,2 mio. kr. i 2023 og 2024 til dækning af de udgifter, som er

UDKAST

forbundet med behandlingen af den øgede sagsmængde, indgrebet kan give anledning til.

- Der indføres en overgangsordning, således at lejeforhold, hvor der allerede er meddelt og ikrafttrådt huslejestigninger omfattes af reglerne.

Det bemærkes, at det af aftalen fremgår, at undtagelsesbestemmelsen skal forudsætte, at lejen inklusive lejestigningen på 4 pct. ikke kan dække en stigning i de rimelige og nødvendige udgifter knyttet til ejendommen sammenlignet med året før. Hensigten blandt aftalepartierne under forhandlingerne og med aftalen har været, at undtagelsesbestemmelsen skal kunne anvendes, såfremt lejestigningen på 4 pct. i sig selv ikke vil kunne dække stigningen i udgifterne tilknyttet ejendommen.

Der er på sigt behov for, at der udvikles et nyt og mere retvisende indeks for regulering af huslejer. Der vil blive igangsat et analysearbejde, som skal munde ud i et forslag til et nyt indeks, som kan træde i kraft fra den 1. januar 2025.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Begrænsning i regulering af husleje efter nettoprisindeks

2.1.1. Gældende ret

Efter lejelovens § 9, 1.-3. pkt., anses flere ejendomme, der ejes af samme ejer, som er opført kontinuerligt som en samlet bebyggelse, og som har fælles friarealer eller nogen form for driftsfællesskab, som én ejendom. Det samme gælder, hvor flere ejendomme er samvurderet eller samnoteret i tingbogen. Ligeledes skal flere ejerlejligheder, der henhører under samme ejerforening, og som ejes af samme udlejer, anses som én ejendom.

Efter lejelovens § 9, nr. 1, gælder 1.-3. pkt. ved anvendelse af reglerne i kapitel 3 om omkostningsbestemt leje, § 7 om huslejeregulering for mindre ejendomme i regulerede kommuner, § 62 om ulovlig opkrævning af depositum og forudbetalt leje, §§ 105-107 og 109 om iværksættelse af arbejder og § 161 om lejerens bytteret.

Efter lejelovens § 9, nr. 2, gælder 1.-3. pkt. ved anvendelse af reglerne i § 113, § 115, stk. 2, §§ 119-123 og § 60 i lov om boligforhold om ejendommens udvendige vedligeholdelse og vedligeholdelsesplan.

UDKAST

Efter lejelovens § 9, nr. 3, gælder 1.-3. pkt. ved anvendelse af reglerne i kapitel 5 om fri leje og kapitel 14 om forbedringsarbejder, når ejendommen er omfattet af § 6, stk. 1.

Efter lejelovens § 53, stk. 2, kan det aftales, at lejen én gang årligt reguleres efter udviklingen i Danmarks Statistiks nettoprisindeks. Lejeforhøjelse kan gennemføres alene ved udlejerens skriftlige meddelelse herom til lejeren.

Efter lejelovens § 54, stk. 3 kan lejeforhøjelse for lejeforhold, hvor lejen fastsættes frit efter parternes aftale, kræves på grundlag af aftale om regulering af lejen efter nettoprisindeks og kan gennemføres alene ved udlejerens skriftlige meddelelse herom til lejeren.

Det er typisk i lejeaftaler om gennemgribende moderniserede lejemål, jf. lejelovens § 19, stk. 2, og om beboelseslejligheder i ejendomme, der er taget i brug efter den 31. december 1991, om beboelseslejligheder der den 31. december 1991 eller inden denne dato lovligt udelukkende benyttedes til eller lovligt var indrettet udelukkende til erhvervsformål, og om nyindrettede tagboliger, hvor det aftales, at huslejen årligt kan reguleres efter nettoprisindeks.

Hvis der ikke er indgået aftale om regulering af lejen, kan udlejeren ikke kræve lejeforhøjelse i lejeperioden.

Lejeforhøjelse kan gennemføres ved udlejerens meddelelse til lejeren. Der gælder således ikke et særligt varsel for afgivelse af meddelelsen, men alene krav om, at meddelelsen skal afgives skriftligt til lejeren.

En aftale om, at lejen årligt reguleres efter udviklingen i nettoprisindekset indebærer ikke, at udlejeren er afskåret fra at regulere lejen efter lovens almindelige regler, herunder som følge af stigninger i ejendommens skatter og afgifter.

Af hensyn til gennemskueligheden for lejeren forudsætter en sådan kombination, at det fremgår udtrykkeligt af lejeaftalen, at regulering af lejen efter udviklingen i nettoprisindekset kan kombineres med regulering efter lovens almindelige lejereguleringsregler, når der er tale om et lejemål, som har en fri lejefastsættelse i henhold til reglerne i lejelovens § 54. For lejemål med en lejefastsættelse efter reglerne om det lejedes værdi, vil der ikke kræves

UDKAST

sådan en udtrykkelig aftale. Udlejeren vil kunne regulere lejen som følge af forbedringer uden forbehold herom i lejeaftalen.

Det fremgår endvidere af lejelovens § 60, stk. 1, at gennemføres lejeforhøjelse, kan depositum og forudbetalt leje kræves reguleret. Reguleringen kan for de nævnte beløb opkræves med lige store månedlige beløb over samme antal måneder, som det pågældende beløb svarede til i forhold til lejen ved lejemålets indgåelse. Regulering af beløbene er pligtig pengeydelse i lejeforholdet.

Bestemmelsen indebærer, at udlejeren i forbindelse med lejeforhøjelser kan kræve både depositum og forudbetalt leje reguleret. Det er ikke en betingelse for regulering, at udlejer har betinget sig dette som vilkår i lejeaftalen. Det er enhver form for lejeforhøjelse, herunder forbedrings- og skatte- og afgiftsforhøjelser, som varsles efter lejelovgivningens regler, der kan berettigede udlejeren til at kræve depositum og/eller forudbetalt leje reguleret. Manglende betaling af de nævnte beløb eller manglende sikkerhedsstillelse kan derfor føre til, at udlejeren hæver lejeaftalen.

Det er ikke kun ved lejeforhøjelser, der kan ske en regulering af depositum og forudbetalt leje.

Det fremgår således også af lejelovens § 60, stk. 2, at nedsættes lejen, skal udlejeren med virkning fra nedsættelsestidspunktet foretage en tilsvarende tilbagebetaling af depositum og forudbetalt leje til lejeren.

Hvis huslejen skal nedsættes, skal udlejeren således foretage en forholdsvis nedsættelse af depositum og forudbetalt leje. Derved sikres blandt andet, at den forudbetalte leje til enhver tid svarer til et antal måneders løbende lejebetaling. I modsætning til reguleringen af depositum og forudbetalt leje ved lejeforhøjelser, hvor det er frivilligt for udlejeren, om han vil regulere de indbetalte beløb, er udlejeren ved lejenedsættelser forpligtet til at foretage en forholdsmæssig regulering af beløbene og tilbagebetale lejeren det overskydende beløb.

Uenighed mellem lejeren og udlejeren om spørgsmål inden for lejelovens område, kan i de fleste tilfælde i 1. instans indbringes for huslejenævnet.

Det fremgår af § 86, stk. 1, i lov om boligforhold (boligforholdsloven), at huslejenævnet skal træffe afgørelse senest 4 uger fra det tidspunkt, hvor nævnet har modtaget svar efter § 82, stk. 3, eller § 83, stk. 4, hvor fristen for

UDKAST

svar efter de nævnte regler er udløbet, eller hvor parterne er mødt for nævnet.

Det fremgår af boligforholdslovens § 82, stk. 3, at senest 1 uge efter sagens indbringelse giver nævnet den anden part i lejeforholdet underretning om indbringelsen med angivelse af, at denne må fremsætte sine ytringer i sagen inden 2 uger. Denne frist kan forlænges af nævnet, såfremt særlige omstændigheder taler herfor.

Det fremgår af boligforholdslovens § 83, stk. 4, at nævnet fastsætter en frist, der normalt ikke kan overstige 2 uger, for besvarelse af de spørgsmål, nævnet stiller til sagens parter eller andre. Fristen kan forlænges af nævnet, såfremt særlige omstændigheder taler herfor.

Nævnet skal give den anden part i retsforholdet underretning om sagens indbringelse senest 1 uge efter, at sagen er indbragt. Den pågældende har derefter 2 uger til at fremsætte sine ytringer. Såfremt der ikke foretages yderligere, har nævnet 4 uger til at træffe afgørelse i sagen, efter partens ytringer er indgivet, eller fristen herfor er udløbet. Det indebærer, at i sager, hvor kun den anden part i retsforholdet skal høres, vil der være en ekspeditionstid på højst i alt 7 uger, medmindre nævnet har forlænget svarfristen.

Nævnet skal således træffe afgørelse inden for en frist på 4 uger fra det tidspunkt, hvor nævnet har modtaget modpartens svar efter sagens indbringelse eller svar fra en part på et spørgsmål eller en anmodning fra nævnet, eller hvor fristen herfor er udløbet.

Det afgørende for fristens overholdelse vil være tidspunktet, hvor nævnet træffer afgørelse i sagen. Fristen regnes indtil afgørelsestidspunktet, det vil sige den dag, hvor der træffes afgørelse i et nævnsmøde, og afgørelsen protokolleres. Det er således ikke afgørende, hvornår afgørelsen meddeles til sagens parter. Er fristen overskredet, kan den part, som har indbragt sagen for huslejenævnet, indbringe sagen for boligretten uden først at afvente nævnets afgørelse.

2.1.1. Indenrigs- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres et midlertidigt loft over huslejestigninger som følge af, at lejen reguleres efter udviklingen i nettoprisindekset. Loftet vil begrænse den enkelte huslejestigning til maksimalt 4 pct.

UDKAST

Det foreslås endvidere, at udlejere dog vil kunne kræve en særskilt lejeforhøjelse, hvis stigningerne i de rimelige og nødvendige udgifter knyttet til ejendommen er steget i et omfang, som ikke kan dækkes af en huslejestigning på 4 pct. Udlejeren vil i så fald kunne kræve en lejeforhøjelse, som sammen med huslejestigningen på 4 pct., sikrer, at udgiftsstigningen kan dækkes.

En særskilt lejeforhøjelse på baggrund af stigningen i udgifterne for ejendommen, sammenlagt med den reducerede lejeforhøjelse på 4 pct., kan ikke komme til at overstige den almindelige regulering af lejen efter nettoprisindekset i henhold til lejelovens § 53, stk. 2.

De foreslåede bestemmelser skal give lejere en større klarhed over, hvor store lejestigninger de kan blive mødt med, samtidig med at sikre at lejestigningerne ikke bliver uoverkommeligt store.

Herudover skal undtagelsen, hvorefter udlejere kan kræve en særskilt lejeforhøjelse til dækning af udgiftsstigningen, sikre en balance i indgrebet ved, at udlejere ikke skal opleve en huslejestigning, som ikke svarer til stigningerne i de rimelige og nødvendige udgifter knyttet til ejendommen.

Ved vurderingen af stigningerne i de rimelige og nødvendige stigninger i udgifterne knyttet til ejendommen skal der tages udgangspunkt i det matrikulære ejendomsbegreb, medmindre ejendommen er omfattet af lejelovens § 6, stk. 1, hvorfor det udvidede ejendomsbegreb i lejelovens § 9 i stedet skal finde anvendelse.

Udlejeren skal dokumentere opgørelsen af udgiftsstigningen over for lejeren, som herefter kan gøre indsigelse mod den lejeforhøjelse, som kræves på baggrund af udgiftsstigningen. Hvis lejeren gør indsigelse, skal udlejeren indbringe sagen for huslejenævnet i Aarhus Kommune, som herefter skal træffe afgørelse senest 3 måneder efter sagens indbringelse.

At alle sager indbringes for samme huslejenævn skal sikre en ekspertise ved nævnet samt ensartethed i behandlingen af sagerne.

Hvis lejeren gør indsigelse mod en lejeforhøjelse, som kræves på baggrund af udgiftsstigningen for ejendommen, vil udlejeren alene kunne kræve lejeforhøjelsen på 4 pct., indtil nævnets afgørelse foreligger. Hvis afgørelsen giver udlejeren medhold, vil udlejeren have et efterbetalingskrav mod lejeren.

Endelig foreslås, at loftet på 4 pct. først får virkning for reguleringer i lejeforhold, hvor reguleringen forinden lovens ikrafttræden er meddelt lejeren, efter en periode fra lovens ikrafttræden svarende til perioden fra lovens

ikrafttræden og det tidligste tidspunkt, hvor lejerens efter lovens ikrafttrædelse kunne bringe lejeforholdet til ophør ved opsigelse. Såfremt lejeren fx har 3 måneders opsigelsesvarsel, skal der gå 3 måneder fra lovens ikrafttrædelse, til lejeforhøjelsen begrænses til 4 pct.

Tilsvarende vil lejeforhøjelser, som er sket inden lovens ikrafttræden, blive begrænset til 4 pct. efter en periode fra lovens ikrafttræden svarende til lejerens opsigelsesvarsel.

3. Forholdet til grundloven

Med lovforslaget foreslås der indført en ordning, der vil indebære en begrænsning i regulering af husleje efter udviklingen i Danmarks Statistiks nettoprisindeks, således at huslejen for de omfattede lejeforhold som udgangspunkt maksimalt vil kunne stige med 4 pct. Det foreslås desuden, at udlejerens herudover under nærmere angivne betingelser vil kunne kræve en yderligere lejeforhøjelse, såfremt der er sket stigninger i de rimelige og nødvendige udgifter knyttet til ejendommen i et omfang, som overstiger den lejeforhøjelse, som kan opkræves efter det foreslåede loft på 4 pct. Den samlede lejeforhøjelse vil ikke kunne overstige den almindelige regulering af lejen efter nettoprisindekset.

Det følger af grundlovens § 73, stk. 1, at ejendomsretten er ukrænkelig, og at ingen kan tilpligtes at afstå sin ejendom, uden hvor almenvellet kræver det. Det kan kun ske ifølge lov og mod fuldstændig erstatning.

Det er Indenrigs- og Boligministeriets opfattelse, at den foreslåede ordning vil kunne udgøre et indgreb i en rettighed, der er beskyttet af grundlovens § 73, for så vidt angår kontrakter, der er i kraft på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse. Det er endvidere Indenrigs- og Boligministeriets vurdering, at et sådant indgreb ikke i almindelighed vil udgøre ekspropriation (afståelse) efter grundlovens § 73.

Der er herved navnlig lagt vægt på den foreslåede undtagelse, der giver mulighed for en højere huslejestigning, hvis udlejer kan dokumentere stigninger i de rimelige og nødvendige udgifter knyttet til ejendommen i et omfang, som overstiger den lejeforhøjelse, som kan opkræves efter det foreslåede loft på 4 pct. Der er endvidere lagt vægt på, at for lejeforhold, hvor der på tidspunktet for de foreslåede ændringers ikrafttræden allerede er gennemført lejeforhøjelse efter de nuværende regler, vil de foreslåede ændringer først få virkning efter udløbet af en periode, der svarer til lejerens sædvanlige opsigelsesvarsel i det pågældende lejeforhold. Tilsvarende gælder, hvis der in-

den for lejers opsigelsesvarsel efter lejekontrakten kan gennemføres lejeforhøjelse efter de gældende regler, og udlejeren giver meddelelse til lejeren herom inden ikrafttrædelsen af de foreslåede ændringer. Der er endvidere lagt vægt på, at den foreslåede ordning vil blive indført i en midlertidig periode, og at der er tale om en generel ordning, der har til formål at sikre en samfundsmæssigt forsvarlig udvikling i lejeniveauet.

Det vurderes imidlertid, at det ikke på forhånd kan udelukkes, at der i særlige tilfælde kan være enkelte udlejere, som vil kunne blive ramt så intensivt, at der vil være tale om ekspropriation over for de pågældende. Det vil bero på en konkret vurdering, om der i det enkelte tilfælde foreligger ekspropriation. Er et indgreb ekspropriativt, vil den pågældende have krav på erstatning i medfør af grundlovens § 73. Kan der ikke opnås enighed herom, må spørgsmålet i givet fald indbringes for domstolene.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget reducerer huslejestigningerne i de nettoprisregulerede udlejningsejendomme og reducerer dermed udlejernes indkomst. Samtidig vil lejernes disponible indkomst stige. Denne omfordeling vil have en række afledte konsekvenser for de offentlige udgifter. I det følgende gennemgås disse konsekvenser.

Det bemærkes, at beregningerne er forbundet med betydelig usikkerhed, blandt andet som følge af forslagets adfærdsmæssige virkninger.

Forslaget forventes at reducere huslejerne med ca. 900 mio. kr. i 2023. De reducerede huslejer forudsættes at have følgende tre afledte effekter for de offentlige udgifter.

Reduktionen i udlejernes huslejeindtægter betyder for det *første* reducerede overskud i ejendomsvejernes udlejningsvirksomhed, og dermed går det offentlige glip af skatter og afgifter. Det kan være selskabsskat eller anden form for skat afhængigt af virksomhedsform. Dernæst mister staten skatteindtægter, når det reducerede overskud hæves i virksomheden og udbetales til ejeren. Det kan være udbytteskat eller personlig indkomstskat eller i visse tilfælde ingen skat – igen afhængigt af virksomhedsformen og om ejeren er dansk eller udenlandsk. Endelig får danske ejere af udlejningsvirksomhed i sidste ende lavere disponibel indkomst. Det giver anledning til reducerede indtægter fra moms og afgifter. Ved anvendelse af en standardforudsætning for det samlede tilbageløb ved reducerede overskud i erhverv på 45 pct. skønnes med betydelig usikkerhed et mindreprovenu i størrelsesorden 405

UDKAST

mio. kr. i 2023, som følge af tabte skatter og afgifter fra udlejningsvirksomhed.

For det *andet* vil de reducerede huslejer indebære færre offentlige merudgifter til individuel boligstøtte. Der er ikke detaljeret viden om, i hvilket omfang huslejestigningerne i den berørte del af lejeboligsektoren ville blive kompenseret af boligstøtte og dermed give anledning til højere offentlige udgifter til boligstøtte. Boligstøtteeffekten er beregnet på baggrund af oplysninger om andelen af boligstøttemodtagere og om husleje- og indkomstfordelingen i de berørte boliger. Med disse antagelser skønnes med betydelig usikkerhed et offentligt merprovenu på i størrelsesordenen 145 mio. kr. som følge af færre offentlige udgifter til individuel boligstøtte. En andel af de sparede udgifter til boligstøtte vil være kommunale mindreudgifter.

Endelig vil forslaget for det *tredje* øge lejernes disponible indkomst (efter boligudgifter). Det vil betyde et øget forbrug og dermed en stigning i statens indtægter fra moms og afgifter. Standardforudsætningen er her, at 23 pct. af en øget disponibel indkomst vil blive betalt i moms og afgifter. Dermed skønnes (når der tages højde for boligstøtteeffekten) et merprovenu på i størrelsesordenen 175 mio. kr. i 2023, som følge af øgede moms og afgifter på grund af højere disponibel indkomst hos lejerne.

Samlet set giver det et offentligt mindreprovenu i 2023 på 85 mio. kr.

Ved genudlejning kan udlejer fastsætte lejen til enten markedsleje eller det lejedes værdi afhængigt af, hvilket huslejeregime boligen hører under. Fraflytningsfrekvensen er relativ høj i disse boliger (mellem 25-30 pct.).

På baggrund af ovenstående kan det skønnes, at mindreprovenuet vil udgøre 85 mio. kr. i 2023 faldende gradvist til 65 mio. kr. i 2024, 45 mio. kr. i 2025 og ned mod 10 mio. kr. i 2030. Den varige virkning skønnes at udgøre 5 mio. kr. Der gøres opmærksom på, at de økonomiske konsekvenser for det offentlige er forbundet med betydelig usikkerhed.

Økonomiske konsekvenser for det offentlige

	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	Varig virkning
Mio. kr., 2022-prisniveau	85	65	45	35	25	20	15	10	5

Ifølge lovforslaget afsættes op til 2,2 mio. kr. til behandlingen af eventuelle huslejenævnsager afledt af lovforslaget til huslejenævnet i Aarhus kommune. Lovforslaget vurderes ikke herudover at have implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget lever op til de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget om et midlertidigt huslejeloft forventes at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Forslaget indebærer således, at udlejere af private lejeboliger hvis husleje reguleres med nettoprisindekset maksimalt må hæve lejen med 4 pct. Der indføres dog en undtagelse, idet udlejer kan sætte huslejen op svarende til stigningen i de rimelige og nødvendige udgifter knyttet til ejendommen, hvis udlejer kan dokumentere, at udgifterne knyttet til ejendommen er steget med mere end 4 pct., dog maksimalt hvad der svarer til stigningen i nettoprisindekset.

Det midlertidige loft over huslestigninger gælder for regulering af huslejen efter udviklingen i nettoprisindekset for 2022 og 2023.

Det forventes, at det midlertidige huslejeloft betyder, at udlejerne vil tabe huslejeindtægter. I det følgende skønnes over disse tab. Det skal bemærkes, at beregningerne er forbundet med betydelig usikkerhed, blandt andet som følge af adfærdsmæssige virkninger af forslaget.

Beregningerne er opsummeret i nedenstående tabel 1. Der tages udgangspunkt i en gennemsnitlig udlejningsbolig med fri leje efter lejelovens § 54 og en gennemsnitlig udlejningsbolig med leje fastsat efter lejelovens § 19, stk. 2. De bagvedliggende forudsætninger, som fremgår af tabellen, vedrører blandt andet huslejer, boligstørrelse, antal berørte boliger og antal år til lejernes fraflytning. I beregningerne tages der udgangspunkt i Finansministeriets seneste skøn for inflationen (jf. Økonomisk Redegørelse, august 2022). Det indebærer, at der forudsættes en gennemsnitlig stigning i nettopriserne på 8,6 pct. for året 2022, som vil have betydning for huslejerne i 2023. Videre forudsættes det, at inflationen vil være lavere end 4 pct. i 2023 (Finansministeriets skøn er 3,6 pct.), så huslejeloftet ikke vil have virkning for huslejerne i 2024.

Stigningen i nettoprisindekset er i meget høj grad drevet af stigninger i priserne på fødevarer og energi. Omkring 4 pct. point af nettoprisstigningen fra juli 2022 til juli 2023 skyldes således stigende priser på disse varegrupper. Priser på fødevarer har ikke betydning for udgifterne knyttet til udlejnings ejendommen, og lejerne betaler særskilt for el- og varmemeforbrug. Derfor

UDKAST

vurderes det, at stigningen i de rimelige og nødvendige udgifter knyttet til ejendommen i stort set alle private udlejningsejendomme vil være under 4 pct. På den baggrund forudsættes det, at undtagelsen for udlejer til at kræve en højere lejestigning end 4 pct. stort set ikke vil blive anvendt.

Tabel 1 viser, at udlejer *umiddelbart* (med de givne forudsætninger) i gennemsnit årligt taber huslejeindtægter i størrelsesordenen 6.000-7.000 kr. pr. bolig afhængigt af, om der er aftalt fri leje, eller lejen er fastsat efter § 19, stk. 2. På tværs af boliger vil der være stor spredning i huslejetabets størrelse.

Udlejernes samlede tab afhænger af, hvor lang tid der går, før lejeren fraflytter boliger. Det skyldes, at udlejer ved genudlejning kan udleje boligen til enten markedsleje eller det lejedes værdi afhængigt af, hvilket huslejeregime boligen hører under. I beregningerne er der forudsat en resterende bo-tid på henholdsvis 3 og 4 år afhængigt af huslejefastsættelsen, jf. tabel 1.

Med de givne forudsætninger skønnes et loft over lejestigningerne på 4 pct. *umiddelbart* at give udlejerne et samlet huslejetab målt over alle år på i størrelsesordene 3,5 mia. kr. (2,1 mia. kr. + 1,4 mia. kr.). Det forventes imidlertid, at en betydelig del af udlejerne – uden husjeloftet – ville vælge *ikke* at regulere deres husleje med nettoprisindekset. Grunden kan være, at udlejer vurderer, at der er for stor forskel mellem stigningen i udgifterne knyttet til ejendommen, og den stigning i huslejerne som reguleringen med det aktuelle nettoprisindeks tilsiger. En anden grund kan være, at huslejen efter en regulering med den høje stigning i nettoprisindekset vil overstige den fri leje, og potentielt medføre mange fraflytninger. På grund af relativ stor flyttehyppighed vil mange lejemaal for nyligt være ”markedsprøvede”.

Tabel 1. Beregning af tabte huslejeindtægter for udlejere

UDKAST

	Boliger med fri leje	Boliger med leje efter § 19, stk. 2
Antal lejemål	100.000 ¹⁾	60.000 ²⁾
Gns. m ² -leje, kr.	1.350 ²⁾	1.400 ²⁾
Gns. boligstørrelse, m ²	90 ³⁾	75 ³⁾
Årsleje pr. lejemål, kr.	121.500	105.000
Huslejestigning ved nettoprisstigning på 8,6 pct., kr. ⁴⁾	10.400	9.000
Umiddelbart årligt huslejetab pr bolig ved huslejeloft på 4 pct. (inkl. depositum), kr.	7.000	6.000
Gns. resterende botid, år ⁵⁾	3	4
Umiddelbart tab for udlejer ift. regulering med nettoprisindeks, mia. kr.	2,1	1,4
Tab for udlejer ift. regulering med nettoprisindeks, hvis 25 pct. af udlejerne uden indgrebet havde valgt at regulere huslejen med 4 pct., mia. kr.	1,6	1,1

Anm.: ¹⁾ Private udlejningsboliger opført efter 1991, hvor lejer er flyttet ind efter 1. juli 2015

²⁾ Skøn baseret på Ekspertgruppens rapport om boligreguleringslovens § 5, stk. 2, (2019)

³⁾ Anslået

⁴⁾ Baseret på FM's skøn for den gennemsnitlige stigning i nettopriserne i året 2022, jf. Økonomisk Redegørelse, august 2022

⁵⁾ Skøn baseret på halvdelen af hhv. den gennemsnitlige botid på 5,5 år i en privat udlejningsbolig opført efter 1991 og den gennemsnitlige botid på 8,8 år i en privat udlejningsbolig opført før 1992

Kilde: Bolig- og Planstyrelsens egne beregninger

I tabel 1 er anført tabet for udlejer, hvis 25 pct. af udlejerne som svar på de meget høje stigninger i nettoprisindekset (og uden et lejeloft på 4 pct.) vælger ikke at følge nettoprisindekset. Det forudsættes, at udlejerne i dette tilfælde i stedet vælger at regulere huslejen med 4 pct.

På den baggrund skønnes det, at det samlede tab af huslejeindtægter at udgøre i størrelsesorden 2,7 mia. kr. (1,6 mia. kr. + 1,1 mia. kr.).

Udlejernes tab på 2,7 mia. kr. skal fordeles på i gennemsnit 3,5 år (gennemsnittet af 3 og 4 års restbotid). Omregnet til et års huslejetab svarer det til ca. 0,8 mia. kr. De 0,8 mia. kr. kan sammenholdes med udlejernes samlede huslejeindtægter fra de omfattede ca. 160.000 boliger på anslået ca. 18,5 mia. kr. Det svarer til mistede huslejeindtægter på godt 4 pct.

UDKAST

Det skal understreges, at udlejernes tab af husleje som nævnt er midlertidigt, idet genudlejning i gennemsnit finder sted efter 3,5 år, jf. ovenfor. Herudover skal det ses i lyset af, at der er en begrundet mistanke om, at de seneste stigninger i nettoprisindekset, rammer skævt i forhold til udviklingen i de rimelige og nødvendige udgifter knyttet til.

Idet der er tale om midlertidige indtægtstab for udlejerne vurderes forslaget ikke at have nævneværdig betydning for værdisætningen af de private udlejningsejendomme. Værdisætningen af disse ejendomme sker i høj grad på baggrund af ejendommens indtjeningsevne i fremtiden.

Der vil være begrænsede administrative omkostninger for de udlejere, som i enkelte tilfælde vælger at benytte undtagelsesbestemmelsen og kan dokumentere, at udgifterne knyttet til ejendommens drift er steget med mere end 4 pct.

De agile principper vurderes ikke relevante for lovforslaget, idet forslaget ikke vurderes at ændre på virksomheders muligheder for at teste, udvikle og anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den ... til den ... været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

...

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
--	---	--

UDKAST

Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner		
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner		
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Tab af huslejeindtægter for udlejere af private boligudlejningsejendomme, som med betydelig usikkerhed skønnes at udgøre i størrelsesorden 2,7 mia. kr. fordelt over i gennemsnit 3,5 år.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for borgerne		
Klimamæssige konsekvenser		
Miljø- og naturmæssige konsekvenser		
Forholdet til EU-retten		
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end	Nej	Nej

UDKAST

minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	
--	--

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af § 9, 1.-3. pkt., i lov om leje, at flere ejendomme, der ejes af samme ejer, som er opført kontinuerligt som en samlet bebyggelse, og som har fælles friarealer eller nogen form for driftsfællesskab, anses som én ejendom. Det samme gælder, hvor flere ejendomme er samvurderet eller samnoteret i tingbogen. Ligeledes skal flere ejerlejligheder, der henhører under samme ejerforening, og som ejes af samme udlejer, anses som én ejendom.

Det fremgår af § 9, nr. 1, at 1.-3. pkt. gælder ved anvendelse af reglerne i kapitel 3 om omkostningsbestemt leje, § 7 om huslejeregulering for mindre ejendomme i regulerede kommuner, § 62 om ulovlig opkrævning af depositum og forudbetalt leje, §§ 105-107 og 109 om iværksættelse af arbejder og § 161 om lejerens bytteret.

Det fremgår af § 9, nr. 2, at 1.-3. pkt. gælder ved anvendelse af reglerne i § 113, § 115, stk. 2, §§ 119-123 og § 60 i lov om boligforhold om ejendommens udvendige vedligeholdelse og vedligeholdelsesplan.

Det fremgår af § 9, nr. 3, at 1.-3. pkt. gælder ved anvendelse af reglerne i kapitel 5 om fri leje og kapitel 14 om forbedringsarbejder, når ejendommen er omfattet af § 6, stk. 1.

Det følger af det foreslåede § 9, nr. 4, at 1.-3. pkt. gælder ved anvendelse af § 53 a om lejeforhøjelse som følge af stigninger i de rimelige og nødvendige udgifter knyttet til ejendommen, når ejendommen er omfattet af § 6, stk. 1.« Bestemmelsen har til formål at sikre, at der ved opgørelsen af stigningerne i de rimelige og nødvendige udgifter knyttet til ejendommen sker anvendelse af samme ejendomsbegreb, som ellers finder anvendelse for ejendommen ifm. fx lejefastsættelsen.

Der henvises i øvrigt til pkt. XX i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

UDKAST

Det foreslås, at *underoverskriften* efter § 52 affattes således: »*Fravigelighed og regulering af leje efter nettoprisindekset*«.

Det foreslås, at den gældende underoverskrift, der omhandler fravigelighed, ændres til fravigelighed og regulering af leje efter nettoprisindekset. Forslaget er en konsekvens af, at der i afsnittet foreslås indsat regler, der omhandler regulering af lejen efter nettoprisindekset.

Til nr. 3

Det fremgår af § 53, stk. 2, i lov om leje, at det kan aftales, at lejen én gang årligt reguleres efter udviklingen i Danmarks Statistiks nettoprisindeks. Lejeforhøjelse kan gennemføres alene ved udlejerens skriftlige meddelelse herom til lejeren.

Reglen indebærer, at for lejeforhold omfattet af reglerne i lejelovens kapitel 4 om lejefastsættelse og lejeregulering efter det lejedes værdi m.v., kan det aftales, at lejen årligt reguleres efter stigningen i udviklingen i nettoprisindekset. Det skal fremgå af lejeaftalen, hvornår lejen reguleres, og efter hvilken måned udvikling i nettoprisindekset.

Der findes ikke i gældende regler bestemmelser, som begrænser, hvor meget lejen kan hæves med, når den reguleres efter udviklingen i Danmarks Statistiks nettoprisindeks.

Det følger af det foreslåede § 53, *stk. 3*, at regulering af lejen efter udviklingen i nettoprisindekset for 2022 og 2023 ikke kan overstige 4 pct., jf. dog § 53 a, stk. 1.

Formålet med bestemmelsen er at begrænse huslejestigninger, hvor lejen reguleres efter stigningen i nettoprisindekset for 2022 og 2023, til som udgangspunkt maksimalt 4 pct.

Nettoprisindekset viser prisudviklingen for en lang række forbrugervarer, så vidt muligt fratrukket skatter og afgifter. Idet inflationen i 2022 har været betydeligt højere end i tidligere år, medfører en regulering af lejen efter udviklingen i nettoprisindekset for 2022 en meget større huslejestigning, end reguleringer for tidligere har medført.

Den foreslåede bestemmelse i § 53, stk. 3, vil medføre, at udlejere på baggrund af en aftale om regulering af lejen efter udviklingen i nettoprisindekset ikke kan kræve en større huslejestigning end 4 pct. Bestemmelsen medfører ikke begrænsninger for de huslejestigninger, som kræves på andet

UDKAST

grundlag, herunder fx for forbedringer eller som følge stigninger i skatter og afgifter, jf. lejelovens §§ 46 og 47.

Begrænsningen vil også omfatte ejendomme, som er omfattet af reglerne om omkostningsbestemt leje, såfremt de har aftalt en regulering af lejen efter udviklingen i Danmarks Statistiks nettoprisindeks i henhold til lejelovens § 53, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse får kun betydning, hvor en huslejestigning efter lejelovens § 53, stk. 2, vil overstige 4 pct. Det vil sige, hvor den nettoprisindekstigning, som lejen reguleres efter, overstiger 4 pct.

Ved regulering af lejen efter udviklingen i nettoprisindekset, kan lejen alene reguleres efter prisudviklingen for ét år. Udlejeren kan derfor ikke kræve lejen reguleret efter udviklingen i indekset fra fx en måned i 2020 til samme måned i 2022.

Som eksempel på en regulering som ikke vil være omfattet af bestemmelsen kan nævnes en regulering af lejen pr. 1.1.2022 efter udviklingen i Danmarks Statistiks nettoprisindeks i oktober 2021. Da reguleringen tager udgangspunkt i udviklingen fra oktober 2020 til oktober 2021 omhandler reguleringen ikke udviklingen i nettoprisindekset for en måned i 2022, og reguleringen omfattes derfor ikke af ordningen, uanset at reguleringen faktisk foretages i 2022.

Som eksempel på en regulering som vil være omfattet af bestemmelsen kan omvendt nævnes en regulering af lejen pr. 1.1.2024 efter udviklingen i Danmarks Statistiks nettoprisindeks i oktober 2023. Da reguleringen tager udgangspunkt i udviklingen fra oktober 2022 til oktober 2023 omhandler reguleringen udviklingen i nettoprisindekset for en måned i 2023, og reguleringen omfattes derfor af ordningen, uanset at reguleringen faktisk foretages i 2024.

Såfremt udgifterne, der knytter sig til ejendommen, er steget i et omfang, hvor en lejeforhøjelse på 4 pct. ikke kan dække udgiftsstigningen, kan udlejeren herudover kræve en lejeforhøjelse, som sammen med regulering efter denne bestemmelse dækker udgiftsstigningen, når den samlede lejeforhøjelse ikke overstiger det beløb, som lejen vil kunne hæves med ved en regulering af lejen efter udviklingen i nettoprisindekset i henhold til lejelovens § 53, stk. 2, jf. det foreslåede § 53 a, stk. 1.

Overgangsordningen i lovforslagets § 3, stk. 2, medfører, at en del af de lejereguleringer efter udviklingen i nettoprisindekset for 2022, som allerede

UDKAST

er meddelt inden lovens ikrafttræden, først omfattes af loftet på 4 pct. på det tidligste tidspunkt, hvor lejeaftalen efter lovens ikrafttræden kunne være bragt til ophør ved lejers opsigelse. Huslejeloftet får dog fremadrettet fuld effekt på disse reguleringer også, da alle fremtidige lejebetalingen i lejeforholdet vil blive påvirket heraf.

Bestemmelsen har ligeledes til formål at sikre, at udlejere, som har lejemål, hvor der allerede er foretaget reguleringer for 2022 inden lovens ikrafttræden i alle tilfælde ikke rammes mindre af huslejeloftet, end øvrige lejeforhold.

Som eksempel kan nævnes et lejeforhold (lejeforhold 1), hvor lejen hvert år i juli reguleres efter udviklingen i nettoprisindekset for maj, lejers opsigelsesvarsel er 3 måneder:

I juli 2022 blev lejen reguleret efter udviklingen i nettoprisindekset uden at blive omfattet af huslejeloftet. Efter lovforslagets ikrafttræden reduceres denne pr. 1. januar 2023 til som udgangspunkt maksimalt 4 pct.

I juli 2023 skal lejen igen reguleres efter udviklingen i nettoprisindekset, denne gang med huslejeloftets virkning fra reguleringstidspunktet.

Hvis lejeforholdet ophører d. 31. december 2024 har maksimeringen af reguleringen efter 2022-indekset således reduceret størrelsen af lejen i 24 måneder, mens maksimeringen af 2023-indekset har reduceret størrelsen af lejen i 18 måneder. Samtidig har udlejer kunne regulere lejen op i juli 2024 med virkning i 6 måneder.

Ses det der omvendt på eksemplet med et lejeforhold (lejeforhold 2), hvor lejen hvert år i januar reguleres efter udviklingen i nettoprisindekset for oktober, lejers opsigelsesvarsel er 3 måneder:

Her vil overgangsordningen ikke finde anvendelse, da udlejer ikke har kunne meddele stigningen inden lovens ikrafttræden, og lejereguleringen pr. 1.1.2023, som sker ud fra oktober-indekset 2022 maksimeres fra start. Tilsvarende gælder for lejereguleringen pr. 1.1.2024, som reguleres efter oktober-indekset for 2023.

Hvis lejeforholdet ophører d. 31. december 2024 har maksimeringen af reguleringen efter 2022-indekset således reduceret størrelsen af lejen i 24 måneder, men maksimeringen af 2023-indekset har alene reduceret størrelsen af lejen i 12 måneder. Samtidig vil udlejer ikke for dette lejeforhold kunne nå at opkræve en huslestigning, som ikke begrænses af huslejeloftet.

UDKAST

Som det ses, vil udlejeren i første eksempel kunne opkræve 6 måneders huslejestigning, som ikke begrænses af huslejeloftet. Dette modsvares dog af, at en af reguleringerne, hvor huslejeloftet har begrænset lejereguleringen, samtidig har haft 6 måneders længere varighed. Tilsvarende vil gøre sig gældende uanset, hvornår lejeforholdet slutter.

I det tilfælde, at lejeforholdet måtte slutte tidligere, gør det sig dog gældende, at de udlejere, som allerede har foretaget en regulering inden lovens ikrafttræden reelt rammes hårdere end de udlejere, som endnu ikke ved lovens ikrafttræden har foretaget reguleringen.

Tages der fortsat udgangspunkt i de to ovennævnte eksempler, men hvor lejeforholdet i begge tilfælde ophører pr. 31. juni 2024:

Huslejeloftet vil for lejeforhold 1, begrænse huslejen for første regulering i 18 måneder, og for anden regulering i 12 måneder. Det vil ikke være muligt for udlejeren, at opkræve en huslejestigning uden huslejeloftets begrænsning i dette lejeforhold, da det ophører inden dette er muligt.

Huslejeloftet vil samtidig for lejeforhold 2 begrænse huslejen for første huslejestigning i 18 måneder, og for anden regulering i 6 måneder. Udlejeren vil heller ikke i dette tilfælde have mulighed for, at opkræve en huslejestigning uden huslejeloftets begrænsning i dette lejeforhold, da dette lejeforhold også ophører inden dette er muligt.

Det kan på baggrund af ovenstående eksempler således konkluderes, at udlejere, som har lejemål, hvor der allerede er foretaget reguleringer for 2022 inden lovens ikrafttræden i alle tilfælde ikke rammes mindre af huslejeloftet, end øvrige lejeforhold.

Der henvises i øvrigt til pkt. XX i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det fremgår af § 53, stk. 2, i lov om leje, at det kan aftales, at lejen én gang årligt reguleres efter udviklingen i Danmarks Statistiks nettoprisindeks. Lejeforhøjelse kan gennemføres alene ved udlejerens skriftlige meddelelse herom til lejeren.

Der findes ikke i gældende regler bestemmelser, som ved en regulering af lejen efter udviklingen i Danmarks Statistiks nettoprisindeks tillader en højere regulering af lejen som følge af stigningerne i udgifterne for ejendommen.

UDKAST

Det følger af det foreslåede § 53, a stk. 1, 1. pkt., at såfremt der for det kalenderår, som udviklingen i nettoprisindekset aflæses i ved regulering af lejen, jf. § 53, stk. 2, er sket stigninger i de rimelige og nødvendige udgifter knyttet til ejendommen, som ikke kan dækkes af den lejeforhøjelse, som kan beregnes efter § 53, stk. 2 og 3, kan udlejeren ved meddelelse, ud over regulering efter § 53, stk. 2 og 3, kræve lejen reguleret med et beløb, som svarer til differencen mellem stigningen i udgifterne knyttet til ejendommen i kalenderåret, og det beløb, som kan beregnes efter § 53, stk. 2 og 3.

Formålet med bestemmelsen er at give udlejere, der har oplevet rimelige og nødvendige udgiftsstigninger for ejendommen, som ikke kan dækkes af en lejeforhøjelse på 4 pct., mulighed for at kræve en lejeforhøjelse, som sammen med en reduceret lejeforhøjelse på 4 pct, jf. § 53, stk. 3, dækker udgiftsstigningen.

Udgiftsstigningen skal vedrøre samme kalenderår, som det kalenderår udviklingen i nettoprisindekset efter lejelovens § 53, stk. 2, vedrører. Ønsker udlejeren fx at kræve en lejeforhøjelse, hvor lejen reguleres efter udviklingen i nettoprisindekset for en måned i 2022, er det afgørende for, om det foreslåede § 53 a, stk. 1, kan anvendes, dermed om udgifterne for ejendommen i 2022 i forhold til 2021 er steget i et omfang, som ikke kan dækkes af en huslejestigning på 4 pct.

Bestemmelsen indebærer en særskilt lejeforhøjelse, som, såfremt udgifterne for ejendommen er steget tilstrækkeligt, kan kræves ud over en lejeforhøjelse efter lejelovens § 53, stk. 2. Udlejeren vil tidligst kunne kræve en særskilt lejeforhøjelse efter det foreslåede § 53 a, stk. 1, samtidig med lejeforhøjelsen efter lejelovens § 53, stk. 2.

Såfremt det fx er aftalt, at lejen reguleres den 1. januar, og lejeforhøjelsen i den forbindelse er begrænset til 4 pct., vil udlejeren herudover særskilt kunne kræve en lejeforhøjelse efter den foreslåede bestemme, som tidligst har virkning fra den 1. januar, såfremt der er sket stigninger i de rimelige og nødvendige udgifter knyttet til ejendommen i et omfang, som overstiger den lejeforhøjelse, som kan opkræves efter det foreslåede loft på 4 pct.

Som nævnt ovenfor kan reguleringen tidligst kræves samtidig med reguleringen efter lejelovens § 53, stk. 2, men den kan også kræves særskilt på et senere tidspunkt, hvis fx udlejer først får det fulde overblik over udgifterne for kalenderåret på et senere tidspunkt end det tidspunkt, hvor reguleringen efter lejelovens § 53, stk. 2, og det foreslåede § 53, stk. 3. Reguleringen kan tidligst få virkning fra meddelesestidspunktet.

UDKAST

En lejeregulering efter den foreslåede bestemmelse skal, ligesom en lejeregulering efter lejelovens § 53, stk. 2, blot meddeles. Der stilles således ikke krav om en specifik varslingsperiode.

For at en meddelelse om lejeregulering efter den foreslåede bestemmelse kan få virkning kræves det bl.a., at udlejer fremsætter meddelelse skriftligt, og at det indeholder oplysning om grunden til lejeforhøjelsen og en beregning af grundlaget for lejeforhøjelsen med dokumentation for stigningen i udgifter knyttet til ejendommen. For nærmere herom se bemærkningerne til det foreslåede § 53 a, stk. 2.

I henhold til det foreslåede § 53 a, stk. 6, er det hensigten, at det fastsættes i en bekendtgørelse, hvilke udgifter udlejer kan medregne i opgørelsen, og hvordan stigningen for de enkelte udgiftsposter skal beregnes. Det er endvidere hensigten, at det fastsættes, hvordan stigningen i udgifterne skal fordeles på ejendommens enkelte lejemål.

Det følger af det foreslåede § 53, a stk. 1, 2. *pkt.*, at den lejeforhøjelse, som kan kræves efter 1. *pkt.*, kan ikke sammen med den begrænsede regulering efter § 53, stk. 3 overstige den lejeforhøjelse, som ville kunne kræves ved regulering efter udviklingen i Danmarks statistiks nettoprisindeks for den måned, som der er aftalt regulering efter, jf. § 53, stk. 2.

En lejeforhøjelse efter det foreslåede § 53 a, stk. 1, kan ikke sammen med en regulering af lejen, som er begrænset til 4 pct. efter det foreslåede § 53, stk. 3, overstige den leje, som ville kunne kræves ved regulering af lejen efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. § 53, stk. 2.

Udlejeren kan således ikke med en lejeforhøjelse på 4 pct., samt en særskilt lejeforhøjelse på baggrund af stigningen i udgifterne for ejendommen, opnå en større lejeforhøjelse, end udlejer ville opnå ved en regulering af lejen efter udviklingen i nettoprisindekset i henhold til § 53, stk. 2, som ikke var begrænset af det i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 53, stk. 3.

Det følger af det foreslåede § 53, a stk. 1, 3. *pkt.*, at regulering af lejen efter 1. *pkt.* kan tidligst få virkning sammen med reguleringen efter § 53, stk. 2.

En regulering efter den foreslåede bestemmelse kan tidligst få virkning sammen med reguleringen efter § 53, stk. 2. Dette indebærer, at hvis udlejer måtte få kendskab til, at stigningerne i de rimelige og nødvendige udgifter knyttet til ejendommen for kalenderåret overstiger lejereguleringen efter § 53, stk. 2, jf. det foreslåede stk. 3, på et tidligere tidspunkt end det tidspunkt, der i henhold til lejeaftalen er aftalt en regulering efter § 53, stk. 2, vil udlejer

UDKAST

først kunne meddele en lejeregulering med virkning for det tidspunkt, hvor der i henhold til lejeaftalen er aftalt en regulering af lejen efter § 53, stk. 2.

Får udlejer først kendskab til, at stigningerne i de rimelige og nødvendige udgifter til knyttet til ejendommen overstiger lejereguleringen efter § 53, stk. 2, jf. det foreslåede stk. 3, på et tidspunkt, som ligger efter tidspunktet, hvor der er aftalt regulering efter § 53, stk. 2, kan udlejer meddele en lejeregulering efter den foreslåede bestemmelse med virkning fra tidspunktet for meddelelsens fremkomst.

Det følger af det foreslåede § 53 a, stk. 2, 1. pkt., at krav om lejeforhøjelse efter stk. 1 skal fremsættes skriftligt og indeholde oplysning om grunden til lejeforhøjelsen, en beregning af grundlaget for lejeforhøjelsen og dokumentation for stigningen i de rimelige og nødvendige udgifter knyttet til ejendommen.

Formålet med bestemmelsen er at pålægge udlejer at opgøre og dokumentere udgiftsstigningen i henhold til den foreslåede § 53 a, stk. 1. Udlejer skal samtidig give oplysning om beregningen af lejeforhøjelsen. Lejer får herved mulighed for at tage stilling til kravets berettigelse. Oplysningerne skal gives skriftligt.

Det følger af det foreslåede § 53 a, stk. 2, 2. og 3. pkt., at kravet endvidere skal indeholde oplysning om lejerens adgang til at gøre indsigelse, jf. stk. 3. Indeholder kravet ikke disse oplysninger, er det ugyldigt.

Bestemmelsen indebærer herudover, at kravet skal indeholde vejledning for lejer om muligheden for at gøre indsigelse. Denne skal være klar og tydelig med hensyn til frister for indsigelse, og hvem der er rette modtager af indsigelsen.

Formålet med bestemmelsen er således yderligere at sikre, at lejer får oplysning om lejerens mulighed for at gøre indsigelse, så lejer kan beslutte sig for, om lejer vil bestride lejeforhøjelsen.

Hvis kravet ikke indeholder de nødvendige oplysninger, er kravet ugyldigt. Har udlejer fremsat et krav, som ikke indeholder alle nødvendige oplysninger, er udlejer dog ikke afskåret fra at fremsætte kravet på ny over for lejer, sammen med de nødvendige oplysninger om lejeforhøjelsen.

UDKAST

Det følger af det foreslåede § 53 a, *stk. 3, 1. pkt.*, at hvis lejereren ikke vil godkende kravet om lejeforhøjelse, jf. *stk. 1*, skal lejereren fremsætte skriftlig indsigelse senest 6 uger efter, at kravet er kommet frem til lejereren.

I overensstemmelse med almindelige kontraktsretlige regler gælder, at det er kravets fremkomst til lejereren og ikke afsendelsen, der er afgørende for, hvornår fristen regnes fra. Udlejereren bærer således forsendelsesrisikoen i forhold til beregning af lejerfristens længde.

Den i bestemmelsen angivne frist løber således fra det tidspunkt, hvor kravet er kommet frem til lejereren. Lejerens indsigelse må imidlertid sidestilles med en pligtmæssig reklamation, og forsinkelses- og bortkomstrisikoen påhviler derfor udlejereren. Lejerens indsigelse skal altså blot være afsendt så tidligt, at den med normal postgang vil være kommet frem rettidigt. Bevisbyrden for, at indsigelsen er afsendt rettidigt, påhviler lejereren.

Lejerens indsigelse skal være skriftlig, men behøver ikke være begrundet.

Det følger af det foreslåede § 53 a, *stk. 3, 2. pkt.*, at i ejendomme med beboerrepræsentation kan beboerrepræsentanterne på vegne af samtlige lejere i ejendommen gøre indsigelse mod kravet om lejeforhøjelse.

I ejendomme med beboerrepræsentation kan beboerrepræsentanterne på vegne af samtlige lejere i ejendommen gøre indsigelse mod kravet om lejeforhøjelse.

Dette bevirker, at beboerrepræsentationen over for udlejer kan foretage en samlet indsigelse for samtlige meddelte reguleringer efter den foreslåede § 53 a, *stk. 1*, hvor fristen for den periode, hvor lejer kan gøre indsigelse stadig ikke er udløbet.

Beboerrepræsentationen kan således godt gøre samlet indsigelse for flere reguleringer, som er meddelt samtidig, når blot denne indsigelse afgives på et tidspunkt, hvor der for alle de omhandlede reguleringer stadig kan gøres indsigelse.

Beboerrepræsentationens indsigelse angår samtlige lejere i ejendommen. Ejendommen er i den forstand som udgangspunkt defineret ved det matrikulære ejendomsbegreb, medmindre det udvidede ejendomsbegreb finder anvendelse, jf. den foreslåede § 9, nr. 4, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 1.

UDKAST

Det følger af det foreslåede § 53 a, stk. 3, 3. og 4. pkt., at udlejeren da skal indbringe sagen for huslejenævnet i Aarhus Kommune senest 6 uger efter lejerfristens udløb, hvis udlejeren ønsker at fastholde kravet om lejeforhøjelse. Indbringer udlejer sag for huslejenævnet, skal udlejer samtidig med indbringelsen fremsende de oplysninger, som er nævnt i stk. 2, 1. pkt. Indeholder indbringelsen ikke disse oplysninger, anses sagen ikke for indbragt for huslejenævnet.

Gør lejer gyldig indsigelse, skal udlejer senest 6 uger efter lejerfristens udløb indbringe sagen for huslejenævnet i Aarhus. Det er et krav, at udlejer i den forbindelse fremsender oplysning om grunden til lejeforhøjelsen samt grundlaget for lejeforhøjelsen med dokumentation for stigningen i udgifterne knyttet til ejendommen. Indeholder indbringelsen ikke disse oplysninger, anses sagen ikke indbragt for huslejenævnet.

Dette krav skal ses i forbindelse med lovforslagets § 2, hvorefter huslejenævnet skal træffe afgørelse senest 3 måneder fra indbringelsestidspunktet, hvilket alene er muligt, hvis udlejer i forbindelse med indbringelsen tilvejebringer et fyldestgørende grundlag, hvorpå afgørelsen kan træffes.

Udlejeren skal i modsætning til andre typer sager ikke indbringe tvisten for huslejenævnet i den kommune, hvor lejemålet er beliggende, men for huslejenævnet i Aarhus kommune.

Det følger af det foreslåede § 53 a, stk. 4, at hvis sag om lejeforhøjelse er indbragt for huslejenævnet, jf. stk. 3, kan udlejeren alene kræve en lejeforhøjelse i henhold til § 53, stk. 3, indtil huslejenævnets afgørelse er meddelt parterne-

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at såfremt udlejeren har indbragt sag for huslejenævnet om lejeforhøjelse på baggrund af stigningen i ejendommens udgifter, jf. det foreslåede § 53 a, stk. 1, kan udlejeren, indtil nævnets afgørelse er meddelt parterne, alene kræve en lejeforhøjelse på 4 pct. En indbringelse af sagen for huslejenævnet har dermed opsættende virkning for lejeforhøjelsen.

Dette har til formål at sikre, at lejere ikke belastes økonomisk af lejeforhøjelser, som senere måtte blive underkendt.

UDKAST

Det følger af det foreslåede § 53 a, *stk. 5*, at når endelig huslejenævnsafgørelse foreligger, reguleres lejen i overensstemmelse hermed med virkning fra det tidspunkt, hvor lejeforhøjelsen ville have haft virkning, hvis lejeren ikke havde gjort indsigelse.

Hvis en sag om lejeforhøjelse efter det foreslåede § 53 a, *stk. 1*, er indbragt for huslejenævnet, kan udlejeren, indtil nævnets afgørelse er meddelt parterne, alene kræve en lejeforhøjelse på 4 pct.

Såfremt nævnets afgørelse fastslår, at udlejeren, ud over lejeforhøjelsen på 4 pct., er berettiget til at kræve en lejeforhøjelse efter det foreslåede § 53 a, *stk. 1*, har udlejeren et efterbetalingskrav mod lejeren.

Efterbetalingskravet udgør forskellen mellem den leje, som udlejeren har opkrævet af lejeren og den leje, som udlejeren i henhold til nævnets afgørelse er berettiget til at opkræve. Efterbetalingskravet regnes fra det tidspunkt, hvor udlejeren i henhold til det foreslåede § 53 a, *stk. 2*, fremsatte kravet om lejeforhøjelsen over for lejeren.

Efterbetalingskravet forrentes i henhold til de almindelige regler herom.

Det følger af det foreslåede § 53 a, *stk. 6*, at indenrigs- og boligministeren fastsætter nærmere regler om opgørelse af stigningen i udgifterne som knytter sig til ejendommen, jf. *stk. 1*.

Det er hensigten, at det fastsættes i en bekendtgørelse, hvilke udgifter udlejeren kan medregne i opgørelsen af udgiftsstigningen efter det foreslåede § 53 a, *stk. 1*, samt hvordan stigningen i de enkelte udgiftsposter beregnes.

Det er hensigten, at det fastsættes, at de samlede udgiftsstigninger for ejendommen opgøres ved en sammenlægning af de rimelige og nødvendige stigninger i udgifterne til skatter og afgifter, forsikring, vedligeholdelse, administration, forbrugsudgifter, forbrugsregnskaber, vicevært, renholdelse, finansieringsomkostninger og øvrige udgifter.

Det er tillige hensigten, at det fastsættes, at en udgiftsstigning ikke kan medtages i det omfang, udgiften knytter sig til den del af ejendommen, som ikke anvendes til beboelse, eller såfremt udgiftsstigningen, uanset at denne knytter sig til den del af ejendommen, som anvendes til beboelse, kan pålignes øvrige parter kan pålignes andre end udlejeren.

UDKAST

Det er også hensigten, at det fastsættes, at de samlede udgiftsstigninger for ejendommen ved vurderingen af, om udlejeren kan regulere lejen efter det foreslåede § 53 a, stk. 1, skal fordeles på ejendommens beboelseslejemål ud fra lejemålenes forholdsmæssige størrelse, set i forhold til den samlede størrelse af den del af ejendommen, som anvendes til beboelse opgjort i m² bruttoetageareal.

Til nr. 5

Det følger af lejelovens § 54, stk. 3, lejeforhøjelse for lejeforhold, hvor lejen fastsættes frit efter parternes aftale, jf. stk. 1, kan kræves på grundlag af aftale om regulering af lejen efter nettoprisindeks og kan gennemføres alene ved udlejerens skriftlige meddelelse herom til lejeren.

Det følger af det foreslåede § 54, *stk. 4*, at ved regulering af lejen efter stk. 3 finder § 53, stk. 3, tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at ved regulering af lejen efter nettoprisindekset i lejeforhold, hvor det mellem parterne er aftalt, at lejen fastsættes frit, finder det foreslåede § 53, stk. 3, om begrænsning af lejeforhøjelsens større, tilsvarende anvendelse.

Det følger af det foreslåede § 54, *stk. 5*, at for lejemål med en aftalt regulering i henhold til stk. 3, finder § 53 a tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at for lejeforhold, hvor lejen efter aftale fastsættes frit, og hvor det mellem parterne er aftalt, at lejen i henhold til lejelovens § 54, stk. 3, skal reguleres efter udviklingen i Danmarks Statistiks nettoprisindeks, finder den foreslåede § 53 a, om huslejeregulering som følge af stigningen i udgifterne knyttet til ejendommen tilsvarende anvendelse.

Det henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2 og 3, og § 2.

Til § 2

Det følger af § 86, stk. 1, i lov om boligforhold, at huslejenævnet skal træffe afgørelse senest 4 uger fra det tidspunkt, hvor nævnet har modtaget svar efter § 82, stk. 3, eller § 83, stk. 4, hvor fristen for svar efter de nævnte regler er udløbet, eller hvor parterne er mødt for nævnet, jf. § 85, stk. 2. I sager efter §§ 153 og 154 i lov om leje kan nævnet opfordre til afholdelse af mediation.

UDKAST

Det følger af § 88, stk. 6, 1. pkt., i lov om boligforhold, at hvis huslejenævnet ikke truffet afgørelse inden udløbet af fristen herfor i § 86, stk. 1, kan klageren indbringe sagen for boligretten uden at afvente nævnets afgørelse.

Reglerne indebærer, at huslejenævnet skal træffe afgørelse senest 4 uger efter det tidspunkt, hvor nævnet har modtaget de endelige oplysninger i sagen. Hvis fristen på 4 uger ikke overholdes, kan klageren uden videre indbringe sagen for boligretten.

Det følger af det foreslåede § 86 a, stk. 1, at huslejenævnet skal uanset § 86, stk. 1, træffe afgørelse i sager om lejeforhøjelse på baggrund af stigninger i udgifterne knyttet til ejendommen, jf. lejelovens § 53 a, stk. 3, senest 3 måneder efter, at sagen er indbragt for nævnet af udlejeren.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter en endelig frist på 3 måneder for huslejenævnet til at træffe afgørelse i sager efter det foreslåede § 53 a, stk. 1. Det vil sige i sager, hvor udlejeren kræver en lejeforhøjelse på baggrund af stigningen i udgifterne for ejendommen.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre en hurtig afklaring af, hvorvidt betingelserne for at opkræve en regulering af lejen som følge af stigningerne i udgifterne knyttet til ejendommen i henhold til det foreslåede § 53 a, stk. 1, i lejeloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, og skal ses i lyset af den foreslåede forpligtelse efter det foreslåede § 53 a, stk. 3, i lejeloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, for udlejeren til at medsende fyldestgørende grundlag for reguleringen til huslejenævnet sammen med indbringelsen.

Det følger af det foreslåede § 86 a, stk. 2, at hvis huslejenævnet ikke har truffet afgørelse inden udløbet af fristen, jf. stk. 1, finder § 88, stk. 6, tilsvarende anvendelse

Den foreslåede ændring indebærer, at hvis huslejenævnet ikke træffer afgørelse inden for 3 måneders-fristen i sager efter § 53 a, stk. 1, hvor udlejeren kræver en lejeforhøjelse på baggrund af stigningen i ejendommens udgifter, kan udlejeren indbringe sagen for boligretten uden at afvente nævnets afgørelse.

Konsekvensen af at 3 måneders-fristen ikke overholdes svarer til, hvad der gælder for øvrige sager, hvis nævnet ikke træffer afgørelse inden fristen.

Til § 3

UDKAST

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 30. september 2022.

Loven vil ikke gælde for Færøerne og Grønland, idet lov om leje og lov om boligforhold ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 1, nr. 1 og nr. 3-5, også har virkning på lejereguleringer, som er meddelt inden lovens ikrafttræden, fra det tidligste tidspunkt, hvor lejeaftalen efter lovens ikrafttræden kunne være bragt til ophør ved lejers opsigelse.

Det foreslås, at lovens § 1, nr. 1 og nr. 3-5 også får virkning for lejeforhøjelser, som forinden lovens ikrafttræden er meddelt lejeren, efter en periode fra lovens ikrafttræden svarende til lejerens opsigelsesvarsel. Såfremt lejeren fx har 3 måneders opsigelsesvarsel, skal der gå 3 måneder fra lovens ikrafttrædelse, til lejeforhøjelsen som udgangspunkt begrænses til 4 pct. for de efterfølgende måneder.

Hvis lovforslaget træder i kraft i september 2022, vil lejeren i et konkret lejeforhold, hvor lejeren har et opsigelsesvarsel på 3 måneder til den første i en måned, og hvor det f.eks. er meddelt, at lejen stiger d. 1. november med 7 pct., skulle betale den fulde lejeforhøjelse på 7 pct. i november og december. Den 1. januar 2023 er der gået 3 måneder fra lovforslagets ikrafttræden, og lejeforhøjelsen reduceres som udgangspunkt derfor fra denne dato til 4 pct. fremover.

Hvis udlejer derimod først giver meddelelse om lejeforhøjelsen efter lovforslagets ikrafttræden, vil udlejeren ikke kunne forhøje lejen med mere end 4 pct., idet loftet i et sådant tilfælde som udgangspunkt vil finde anvendelse, så snart lovforslaget træder i kraft.

Hvis det f.eks. fremgår af lejeaftalen, at lejen stiger den 1. november, og udlejeren først giver lejeren meddelelse om lejeforhøjelsen d. 20. oktober, vil lejen således som udgangspunkt kun kunne stige med maksimalt 4 pct. d. 1. november.

Hvis lejen allerede er steget før lovforslagets ikrafttræden, skal der gå en periode svarende til lejerens opsigelsesvarsel lovforslagets ikrafttræden, før lejeforhøjelsen som udgangspunkt reduceres til maksimalt 4 pct. Det betyder, at loftet også vil få virkning for lejeforhold, hvor der allerede er sket huslejestigning på tidspunktet, hvor lovforslaget træder i kraft.

UDKAST

Hvis huslejen f.eks. er steget d. 1. juli 2022 med 7 pct., vil lejerens skulle betale huslejestigningen på de 7 pct. indtil 3 måneder efter lovforslagets ikrafttræden og til den første i en måned, forudsat at lejerens opsigelsesvarsel er 3 måneder til den første i en måned, hvorefter huslejestigningen som udgangspunkt reduceres til 4 pct. fremover, hvilket vil være fra d. 1. januar 2023.

Er et lejeforhold uopsigeligt for lejerens i en periode, vil huslejereguleringer, som er meddelt inden lovens ikrafttræden, uanset om disse er trådt i kraft før eller efter lovens ikrafttræden, først begrænses af huslejeloftet på det tidligste tidspunkt, hvor lejer kunne opsigelse lejeaftalen efter udløbet af den uopsigelige periode. Er et lejeforhold således uopsigeligt frem til 1. juli 2023, og er lejerens opsigelsesvarsel 3 måneder, vil huslejeloftet således først få virkning for reguleringen efter udviklingen i nettoprisindekset for 2022 fremadrettet pr. 1. oktober 2023.

Er en huslejeregulering ikke meddelt inden lovens ikrafttræden vil huslejeloftet få virkning fra lovens ikrafttræden uanset en aftalt periode med uopsigelighed.

Reglerne knytter sig til det foreslåede § 53, stk. 3, i lejeloven, hvorefter regulering af lejen efter udviklingen i nettoprisindekset for 2022 og 2023 ikke kan overstige 4 pct., jf. dog § 53 a, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 3*, at § 9, nr. 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, § 53 a i lejeloven, som affattet ved dennes lovs § 1, nr. 4, § 54, stk. 5, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5, og § 86 a i lov om boligforhold, som affattet ved dennes lovs § 2, ophæves d. 1. januar 2025.

Bestemmelsen indebærer, at de foreslåede regler om udlejerens adgang til at kræve en særskilt lejeforhøjelse på baggrund af stigningerne de rimelige og nødvendige udgifter knyttet til ejendommen ophæves d. 1. januar 2025.

Tilsvarende ophæves d. 1. januar 2025 den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 1, om, at det udvidede ejendomsbegreb finder anvendelse for reglerne om udlejerens adgang til at kræve særskilt lejeforhøjelse på baggrund af stigningerne de rimelige og nødvendige udgifter knyttet til ejendommen, når ejendommen er omfattet af lejelovens § 6, stk. 1.

UDKAST

Tilsvarende ophæves d. 1. januar 2025 de foreslåede regler i § 2, som fastsætter en særlig frist for huslejenævnet til at træffe afgørelse i sager om lejeforhøjelse på baggrund af stigning i udgifterne i ejendommen.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om leje, jf. lov nr. 341 af 22. marts 2022, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 9. Flere ejendomme, der ejes af samme ejer, som er opført kontinuert som en samlet bebyggelse, og som har fælles friarealer eller nogen form for driftsfællesskab, anses som én ejendom. Det samme gælder, hvor flere ejendomme er samvurderet eller samnoteret i tingbogen. Ligeledes skal flere ejerlejligheder, der henhører under samme ejerforening, og som ejes af samme udlejer, anses som én ejendom. 1.-3. pkt. gælder ved anvendelse af følgende regler:</p> <p>1) Kapitel 3 om omkostningsbestemt leje, § 7 om huslejeregulering for mindre ejendomme i regulerede kommuner, § 62 om ulovlig opkrævning af depositum og forudbetalt leje, §§ 105-107 og 109 om iværksættelse af arbejder og § 161 om lejerens bytteret.</p> <p>2) § 113, § 115, stk. 2, §§ 119-123 og § 60 i lov om boligforhold om ejendommens udvendige vedligeholdelse og vedligeholdelsesplan.</p> <p>3) Kapitel 5 om fri leje og kapitel 14 om forbedringsarbejder, når</p>	<p>1. I § 9 indsættes efter nr. 3 som et nyt nummer:</p> <p>»4) § 53 a om lejeforhøjelse som følge af stigninger i de rimelige og nødvendige udgifter knyttet til ejendommen, når ejendommen er omfattet af § 6, stk. 1.«</p>

UDKAST

<p>ejendommen er omfattet af § 6, stk. 1.</p>	
<p>-</p>	<p>2. <i>Underoverskriften</i> efter § 52 affattes således:</p> <p style="text-align: center;">»Fravigelighed og regulering af leje efter nettoprisindekset«</p>
<p>§ 53. §§ 42-48 kan ikke ved aftale fraviges til skade for lejeren, jf. dog kapitel 5 om fri leje.</p> <p>Stk. 2. Det kan dog aftales, at lejen én gang årligt reguleres efter udviklingen i Danmarks Statistiks nettoprisindeks. Lejeforhøjelse kan gennemføres alene ved udlejerens skriftlige meddelelse herom til lejeren.</p> <p>Stk. 3. De øvrige bestemmelser i dette kapitel kan ikke fraviges.</p>	<p>3. I § 53 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:</p> <p style="text-align: center;">»Stk. 3. Regulering af lejen efter udviklingen i nettoprisindekset for 2022 og 2023 kan ikke overstige 4 pct., jf. dog § 53 a, stk. 1.«</p> <p style="text-align: center;">Stk. 3 bliver herefter stk. 4.</p>
<p>-</p>	<p>4. Efter § 53 indsættes i <i>kapitel 4</i>:</p> <p style="text-align: center;">»§ 53 a. Er der for det kalenderår, som udviklingen i nettoprisindekset aflæses i ved regulering af lejen, jf. § 53, stk. 2, sket stigninger i de rimelige og nødvendige udgifter knyttet til ejendommen, som ikke kan dækkes af den lejeforhøjelse, som kan beregnes efter § 53, stk. 2 og 3, kan udlejerens ved meddelelse, ud over regulering efter § 53, stk. 2 og 3, kræve lejen reguleret med et beløb, som svarer til differencen mellem stigningen i udgifterne knyttet til ejendommen i kalenderåret, og det beløb, som kan beregnes efter § 53, stk. 2 og 3. Den lejeforhøjelse, som kan kræves efter 1. pkt., kan ikke sammen med den begrænsede regulering efter §</p>

53, stk. 3 overstige den lejeforhøjelse, som ville kunne kræves ved regulering af lejen efter udviklingen i Danmarks statistiks nettoprisindeks for den måned, som der er aftalt regulering efter, jf. § 53, stk. 2. Regulering af lejen efter 1. pkt. kan tidligst få virkning sammen med reguleringen efter § 53, stk. 2.

Stk. 2. Krav om lejeforhøjelse efter stk. 1 skal fremsættes skriftligt og indeholde oplysning om grunden til lejeforhøjelsen, en beregning af grundlaget for lejeforhøjelsen og dokumentation for stigningen i de rimelige og nødvendige udgifter knyttet til ejendommen. Kravet skal endvidere indeholde oplysning om lejerens adgang til at gøre indsigelse, jf. stk. 3. Indeholder kravet ikke disse oplysninger, er det ugyldigt.

Stk. 3. Vil lejereren ikke godkende kravet om lejeforhøjelse, jf. stk. 1, skal lejereren fremsætte skriftlig indsigelse senest 6 uger efter, at kravet er kommet frem til lejereren. I ejendomme med beboerrepræsentation kan beboerrepræsentanterne på vegne af samtlige lejere i ejendomme gøre indsigelse mod kravet om lejeforhøjelse. Udlejereren skal da indbringe sagen for huslejenævnet i Aarhus Kommune senest 6 uger efter lejerfristens udløb, hvis udlejereren ønsker at fastholde kravet om lejeforhøjelse. Indbringer udlejer sag for huslejenævnet, skal udlejer samtidig med indbringelsen fremsende de oplysninger, som er nævnt i stk. 2, 1. pkt. Indeholder

	<p>indbringelsen ikke disse oplysninger, anses sagen ikke for indbragt for huslejenævnet.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Er der indbragt en sag om lejeforhøjelse for huslejenævnet, jf. stk. 6, kan udlejeren, alene kræve en lejeforhøjelse i henhold til § 53, stk. 3, indtil huslejenævnets afgørelse er meddelt parterne.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Når endelig huslejenævnetsafgørelse foreligger, reguleres lejen i overensstemmelse hermed med virkning fra det tidspunkt, hvor lejeforhøjelsen ville have haft virkning, hvis lejeren ikke havde gjort indsigelse.«</p> <p><i>Stk. 6.</i> Indenrigs- og boligministeren fastsætter nærmere regler om opgørelse af stigningen i udgifterne som knytter sig til ejendommen, jf. stk. 1.«</p>
<p>§ 54. Lejen kan fastsættes frit efter parternes aftale i følgende lejeforhold:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Lejeforhold om beboelseslejligheder i ejendomme, der er taget i brug efter den 31. december 1991. 2) Lejeforhold om beboelseslejligheder, der den 31. december 1991 eller inden denne dato lovligt udelukkende benyttedes til eller lovligt var indrettet udelukkende til erhvervsformål, jf. reglerne i kapitel VII i den tidligere gældende lov om midlertidig regulering af boligforholdene. 3) Lejeforhold om nyindrettede beboelseslejligheder eller nyindrettede enkeltværelser i en tagetage, som den 1. september 2002 ikke var 	<p>5. I § 54 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:</p> <p>»<i>Stk. 4.</i> Ved regulering af lejen efter stk. 3 finder § 53, stk. 3, tilsvarende anvendelse.«</p> <p><i>Stk. 5.</i> For lejemål med en aftalt regulering i henhold til stk. 3, finder § 53 a tilsvarende anvendelse.</p>

UDKAST

<p>benyttet til eller registreret som beboelse. Det samme gælder lejligheder og enkeltværelser i nypåbyggede etager, hvortil der er givet byggetilladelse efter den 1. juli 2004. I forbindelse med indretning af boliger i tagetagen kan udlejeren med 6 ugers varsel råde over loftsrum, hvis der anvises lejeren andre rum, der er anvendelige til det aftalte formål.</p> <p>Stk. 2. For lejeforhold omfattet af stk. 1, nr. 2 og 3, er det en betingelse for, at lejen kan fastsættes frit, at det fremgår af lejeaftalen, at lejemålet er omfattet af disse bestemmelser.</p> <p>Stk. 3. Lejeforhøjelse for lejeforhold, hvor lejen fastsættes frit efter parternes aftale, jf. stk. 1, kan kræves på grundlag af aftale om regulering af lejen efter nettoprisindeks og kan gennemføres alene ved udlejerens skriftlige meddelelse herom til lejeren.</p>	
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om boligforhold, jf. lov nr. 342 af 22. marts 2022, som ændret ved lov nr. 889 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:</p>
-	<p>Efter § 86 indsættes:</p> <p style="padding-left: 2em;">»§ 86 a. Huslejenævnet skal uanset § 86, stk. 1, træffe afgørelse i sager om lejeforhøjelse på baggrund af stigninger i udgifterne knyttet til ejendommen, jf. lejelovens § 53 a, stk. 3, senest 3 måneder efter, at sagen er indbragt for nævnet af udlejeren.</p>

UDKAST

	<p><i>Stk. 2. Har huslejenævnet ikke truffet afgørelse inden udløbet af fristen, jf. stk. 1, finder § 88, stk. 6, tilsvarende anvendelse.«</i></p>
--	--